

Kazalo

1	Teoretični del	1
1.1	Uvod	1
1.2	Konceptno ogrodje	2
1.3	DEA	2

1 Teoretični del

1.1 Uvod

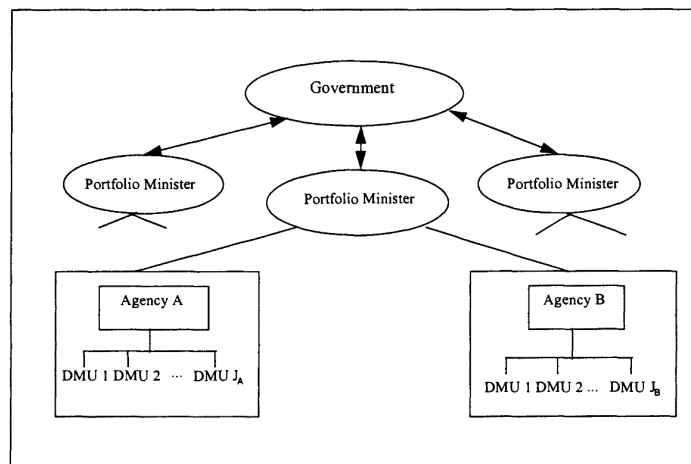
V javnem sektorju, za razliko od zasebnega sektorja, profitabilnost ni tako zelo pomembna. Pogosto njeno vlogo zamenja učinkovitost. Učinkovitost je stopnja pri kateri je zagotavljanje storitev maksimizirana pri omejenih virih. Včasih je merjena tudi obratno – kot stopnja, pri kateri je uporaba virov minimizirana pri pogoju zadostne zagotovitve storitev. [1]

Javni sektor je pogosto obravnavan kot neučinkovit zaradi odsotnosti tekmovanja na trgu. Pričakovanja nam pravijo, da v primeru, ko obstajata javna in privatna storitev, bo javna manj učinkovita. To razmišljanje tudi spodbuja gibanja v smer privatizacije javnih storitev v številnih državah. Vendar je pomembno omeniti, da pogosto ne primerjamo primerljivih storitev med javnim in zasebnim sektorjem. Namreč pogosto država zagotavlja blago in storitve tam, kjer je trg odpovedal. [1]

Številne študije so pokazale, da tako organizacije iz tako javnega kot tudi zasebnega sektorja ne uporabljajo svojih omejenih virov učinkovito. Možna posledica je, da bi prerazporeditev virov iz zagotavljanja blaga in storitev, ki imajo razmeroma nizke mejne družbene koristi, k tistim z razmeroma visokimi mejnimi družbenimi koristmi, izboljšala splošno družbeno blaginjo. Druga posledica je, da viri niso bili uporabljeni na najbolj produktiven način; to pomeni, da je mogoče proizvesti več blaga in storitev brez dodatnih virov. [2]

1.2 Konceptno ogrodje

Vladne agencije običajno vključujejo več enot za izvajanje storitev, ki zagotavljajo „prvovrstne“ socialne storitve. Primer za Avstralijo lahko vidimo na sliki 1.



Slika 1: Struktura agencij v splošnem vladnem sektorju

Agenciji A in B sta odgovorni za zagotavljanje vladnih storitev, na primer ministrstvo za šolstvo (osnovno in srednješolsko izobraževanje) ter ministrstvo za delo (poklicno izobraževanje). Agencija A vključuje J_A osnovnih in srednjih šol, Agencija B pa J_B izobraževalnih centrov. Delovanje teh agencij nadzoruje pristojni minister. [2]

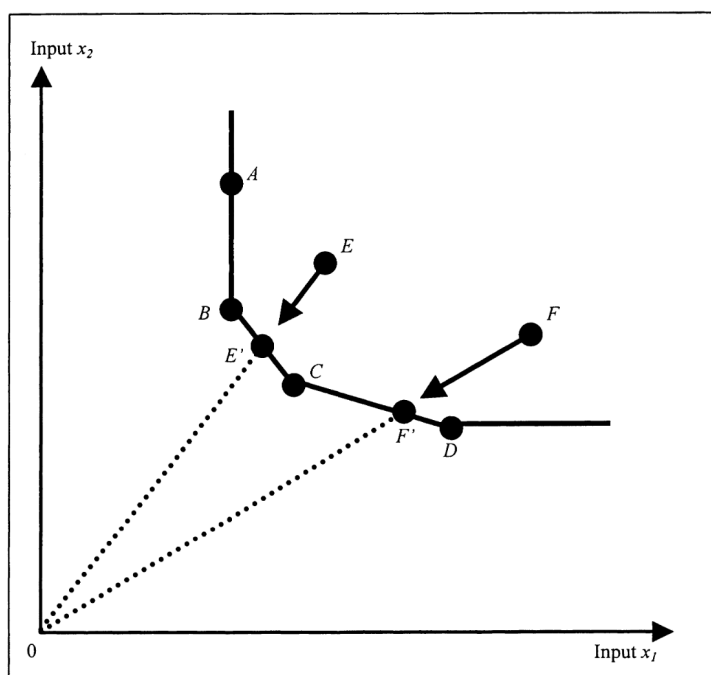
Vlade lahko zagotavljajo osnovne socialne storitve na področjih zdravstva, izobraževanja in varnosti. Te storitve se financirajo iz državnega proračuna (ki se financira iz davkov ter državnega dolga) in ne prek zaračunavanja storitev.

1.3 DEA

Analiza podatkovne ovojnice (angl. data envelopment analysis – DEA) je metoda linearnega programiranja, ki ustvari proizvodno mejo iz najproduktivnejših opazovanj v vzorcu. Ta meja predstavlja dejansko najboljšo prakso v naboru vključenih enot odločanja (DMU) in ne le teoretičnega optimuma.

Ocena učinkovitosti vsake opazovane enote se izračuna glede na to mejo najboljše prakse. Ta postopek nam omogoča primerjavo uspešnosti različnih enot, ki izvajajo podobne naloge, z najboljšimi izvajalci v vzorcu. [2]

Indeks učinkovitosti DEA je sestavljena mera uspešnosti, ki upošteva vse vhodne in izhodne podatke v modelu ter služi kot dopolnilno orodje k obstoječim meram produktivnosti, kot npr. proizvod na delavca. Ocena učinkovitosti DEA kaže delež trenutnih vložkov, ki bi jih enota uporabila, če bi bila produktivno učinkovita, ter nakazuje, ali se lahko določen vložek dodatno zmanjša brez zmanjšanja drugih vložkov pri dani ravni izhodni vrednosti, obenem pa zagotavlja nabor uteži, ki se uporabljajo za oblikovanje ciljne točke za neučinkovito enoto. [2]



Slika 2: Proizvodna meja DEA

Slika 2 predstavlja učinkovitost pri varčevanju z vložki za agencijo, sestavljeno iz šestih DMU-jev, od A do F . Vsak DMU proizvede enako količino proizvoda y pri uporabi različnih količin x_1 in x_2 . Za neučinkovit DMU F velja $0F' < 0F$, oz. $0F'/0F < 1$, kajti F' je bližje izhodišču kot F . Če F postane učinkovit, ob ohranitvi enakega razmerja vložkov, bo na točki F' . Primera učinkovitih DMU-jev pa sta C in D , ki imata višje razmerje med y in x_1 ter x_2 .

V tem primeru bi moral vodja neučinkovitega DMU-ja uporabiti rezultate DEA kot vodilo pri razvoju načrta za izboljšanje učinkovitosti. Postopek se začne z notranjo preiskavo DMU za identifikacijo možnih razlag za prekomerno uporabo vložkov. Ta lahko identificira situacije, ki so specifične za ta DMU in so zunaj nadzora vodje. V tem primeru se morajo te situacije izvzeti iz DEA modela. Navedli bomo postopek, kako se DEA lahko uporabi za izboljšanje učinkovitosti.

1. Uporabimo ocene učinkovitosti DEA in tako poiščemo vse neučinkovite DMU-je in obseg potencialnih izboljšav. Identificiramo tudi učinkovite DMU-je, primerne za primerjavo in specifična področja za preiskavo.
2. Izvedemo preiskavo neučinkovitega DMU-ja, da lahko določimo vzroke prekomerne uporabe vložkov.
3. Posvetujemo se z primerljivimi učinkovitimi DMU-ji o njihovih koristnih praksah.
4. Analiziramo kvalitativne in kvantitativne informacije iz preiskave in upoštevamo uteži primerjalnih enot DEA.
5. Oblikujemo strateški načrt za implementacijo v neučinkovitem DMU-ju. To lahko zahteva prestrukturiranje organizacije in spremembe v upravljanju.

Literatura

- [1] C. A. Knox Lovell. Performance assessment in the public sector. In Kevin J. Fox, editor, *Efficiency in the Public Sector*. Springer, Dordrecht, 2002.
- [2] Suthathip Yaisawarng. Performance measurement and resource allocation. In Kevin J. Fox, editor, *Efficiency in the Public Sector*. Springer, Dordrecht, 2002.